

loven, idet de ændrede eller supplerede dennes bestemmelser. Herudover havde indvundne erfaringer vist, at enkelte yderligere ændringer var påkrævede eller ønskelige. Hertil kom, at ifølge lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld (årbog 1949—50, side 155) fandt de i henhold til reglerne i grundstigningsskyldloven af 1933 fastlagte grundbeløb sidste gang anvendelse ved den 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950, og grundbeløbet udgør herefter fremtidig den ved nævnte vurdering fastsatte grundværdi efter fradrag for forbedringer. Og da grundbeløbet i henhold til 1933-loven var afgørende for, om en landejendom skulle omfattes af statens forkøbsret ifølge statshusmandslovens § 8, stk. 1, var det nødvendigt at ændre disse bestemmelser, for at forkøbsretten i fremtiden kan finde anvendelse på samme kategori af landejendomme som hidtil. Under henvisning hertil fremsatte landbrugsministeren forslaget til nærværende lov. Ved 1. behandling i folketinget behandledes sammen med forslaget til nærværende lov de samtidig fremsatte forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug (se nr. 41) og forslag til lov om tillæg til lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme (se nr. 38), hvilket sidste forslag ligesom forslaget til nærværende lov havde sin begrundelse i de ved grundstigningsskyldloven af 1950 ændrede grundbeløb. Forslagene henvistes til en udvalgsbehandling, som medførte flere ændringer. I landstinget gennemførtes forslaget til nærværende lov uden ændringer.

De vigtigste af de ved loven gennemførte ændringer i statshusmandsloven er følgende:

I lovens § 8, stk. 1, forhøjes 35 000 kr. (grænsen for forkøbsretten) med så mange promille, som de nye grundbeløb pr. 1. oktober 1950 for landejendomme med mindst 35 000 kr. og højst 40 000 kr. i gammelt grundbeløb viser sig gennemsnitlig at ligge over de gamle grundbeløb, jfr. lov nr. 265 af 27. maj 1950 § 3, stk. 1 og 2. Det beregnede tal afrundes til det nærmeste med 1000 delelige tal. Det påhviler det statistiske departement på grundlag af oplysninger fra oppebørselsmyndighederne at beregne og til landbrugsministeriet afgive erklæring om forannævnte promille.